

NYHEDSBREV FRA THULE

Nr. 2 – 2005

Tiden flyver af sted og nu er det allerede blevet ferietid for mig igen. Denne gang er det dog kun 14 dage væk fra Thule, og da det meste af den tid skal bruges på ski i de franske alper får jeg nok ikke tid til at se ret mange af jer. Selvom jeg ikke får set jer, vil jeg dog sikre mig, at i ikke går glip af, hvad der sker på Thule.

I perioden siden sidste nyhedsbrev har vejret vist sig fra sin ekstreme side både mht. kræfter og skønhed. Det lagde ud med snevejr – i godt en uge dryssede sneen hver dag ned fra himlen og da der samtidig ikke var en vind der rørte sig var alt dækket af en tyk dyne af puddersne. Op til weekenden den 19./20. februar varslede metrologerne storm. Stormenvarslet skulle dog ikke forhindre weekendaktiviteten der stod på snehulebygning med efterfølgende overnatning i hulerne.

Hele dagen gik perfekt. Der var ingen tegn på storm og en fantastisk rød solnedgang markerede enden på dagen. Efter middagen indendørs var vi 9 mand der begav til overnatning i 3 snehuler.

Det var en noget speciel oplevelse at

lægge sig til at sove gravet ned i en kæmpe bunke sne, men efter et stykke tid gjorde dagens strabadser med at bygge hulen at jeg faldt i en god søvn.

Da jeg vågnede næste morgen kunne jeg høre vinden suse udenfor. Sne lydisolerer rigtig godt så det lød ikke af meget og mig og min "bofælle" pakkede vores grej for at begive os hjemad. Da vi kom ud af hulen blæste det ret kraftigt, men vi var begge så fokuserede på at komme hjem at vi ikke vurderede faren ved situationen ordentlig. Få skridt efter vi havde forladt hulen blev vi blæst omkuld og kort efter måtte vi indse at vi var faret vild. Sigtbarheden var under 1 m og vinden var så kraftig at vi flere gange var ved at blive blæst væk fra hinanden.

Efter en halv times kamp lykkedes det os at finde en bunke sne der var stor nok til at vi kunne grave et hul hvor vi kunne krybe i ly for den værste vind og lade os dække til med sne. Vi lå sådan i ca. en time og blev koldere og kolde og inders inde var vi begge klar over at dette kunne være enden.

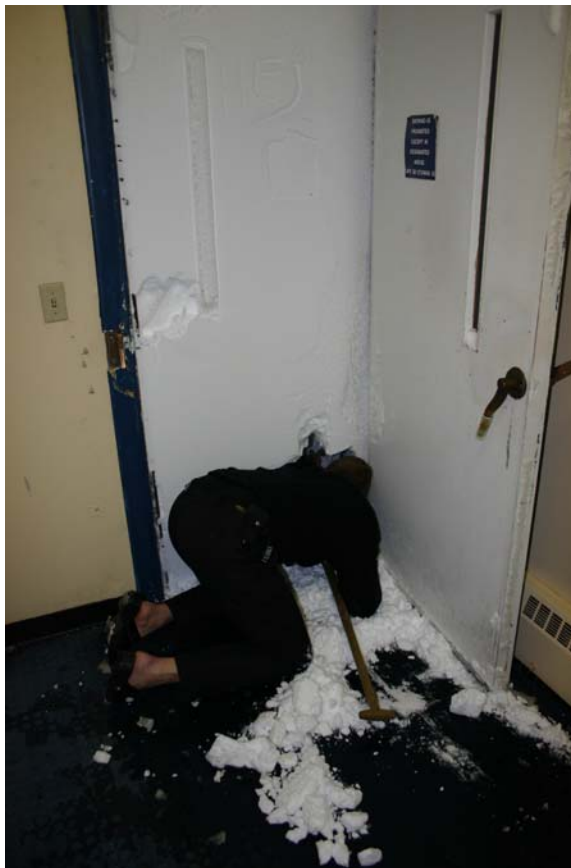
Da vi på et tidspunkt var nødt til at ryste os fri for sne da tyngden gjorde det svært at trække vejret opdagede vi at vinden var stilnet lidt af og sigtbarheden var oppe på 5-10 m. Vi kunne se nogle klipper som vi kendte og vi besluttede os for at udnytte muligheden til at komme i sikkerhed. Efter ca. en halv times hård kamp stødte vi ind i det redningshold der var ved at forberede sig på at komme os og de andre snehule beboere til undsætning. De fik os inden døre og kort tid efter blæste det op igen.

Først hen på eftermiddagen lykkedes det at hjælpe de øvrige ud af hulerne. De var alle blevet i deres huler og havde aldrig været i reel livsfare, men 17 timer i en snehule uden mad, drikke eller kommunikation til omverdenen er ikke sjovt.

Vi blev alle kørt til vore barakker hvor vi tilbragte de næste to dage mens stormen stadig rasede. Da vi endelig kunne komme ud igen onsdag var det et utroligt syn der mødte os. Der var snedriver i flere meters højde. Flere steder havde folk været nødt til at grave sig ud fra deres huse – godt dørene åbner indad på Thule. Det havde været den værste storm i mange år og netop søndag morgen hvor jeg var udenfor havde man målt vindstød på over 170 knob inden vindmåleren var brudt sammen – kun få knob under verdensrekorden!

Allerede weekenden efter rullede den næste storm ind over basen. Den kom tidligt en lørdag aften hvilket betød et mindre kaos da mange fulde mennesker lige pludselig skulle transporteres hjem til deres barakker. 4 dage senere var den gal igen og vi blev alle sendt hjem fra arbejde lidt over middag.

NYHEDSBREV FRA THULE

Nr. 2 – 2005

De sidste 14 dage har vejret været utrolig flot. Solen skiller fra en blå himmel og det har været stort set vindstille. Dette herlige vejr udnyttede jeg i går til at tage på en lille udflugt ud i landskabet og et besøg i fangerbyen Dundas hvor de første fangere var ankommet og havde tøjret deres hunde.

På arbejde er tiden hovedsagelig gået med projekteringen af renoveringer af hhv. Dining Hall og vores vaskeri. Begge projekter skal jeg arbejde videre med når jeg kommer tilbage fra ferie og meget af sommeren og efteråret kommer til at gå tilsyn af disse projekter. De mange storme har også sat deres spor på nogle bygningskonstruktioner så der skal også projekteres nogle tag renoveringer.

Det blev til en fortælling meget præget af storme, men det er også hvad der har været mest af heroppe den seneste tid. Næste gang jeg skriver

nyhedsbrev er foråret kommet godt i gang og så vil der forhåbentlig være mange flere ture og oplevelser at fortælle om. Indtil da må i alle have en god påske.

Mange Thule hilsner

Anton